

Nana Makbuş'u seyrederken odasının kapısı yeniden açılmış ve Kulina hızlı adımlarla içeriye girivermişti.

"Sevgili Nana, sana bir müjdem var evladım. Konsey üyeleri, dileğini kabul etti..."

Hemen gidip insan olma iksirini hazırlamaya başlıyorum."

Onun ardından mutluluk içinde sihirli ekrana bakan Nana; "Dayan Makbuş" demişti yüksek sesle, "Dayan, seni kurtarmaya geliyorum"...

O sırada perdenin arkasında saklanan Şoker, "O iksiri, senden önce ben içeceğim, senden önce ben insan olacağım" diye tıslayarak bir yılan gibi süzülüvermişti içeriye...



Bu arada Kulina, bir köşk kulesini andıran odasında, renkli dumanlar ve karmaşık deney tüplerinin arasında, insan olma iksirini hazırlamaktaydı. Uzun uğraşlardan sonra iksirin hazır olduğuna ikna olan Kulina'nın bir ara odadan çıkmasını fırsat bilen Şoker, sessizce içeri süzülüvermişti.

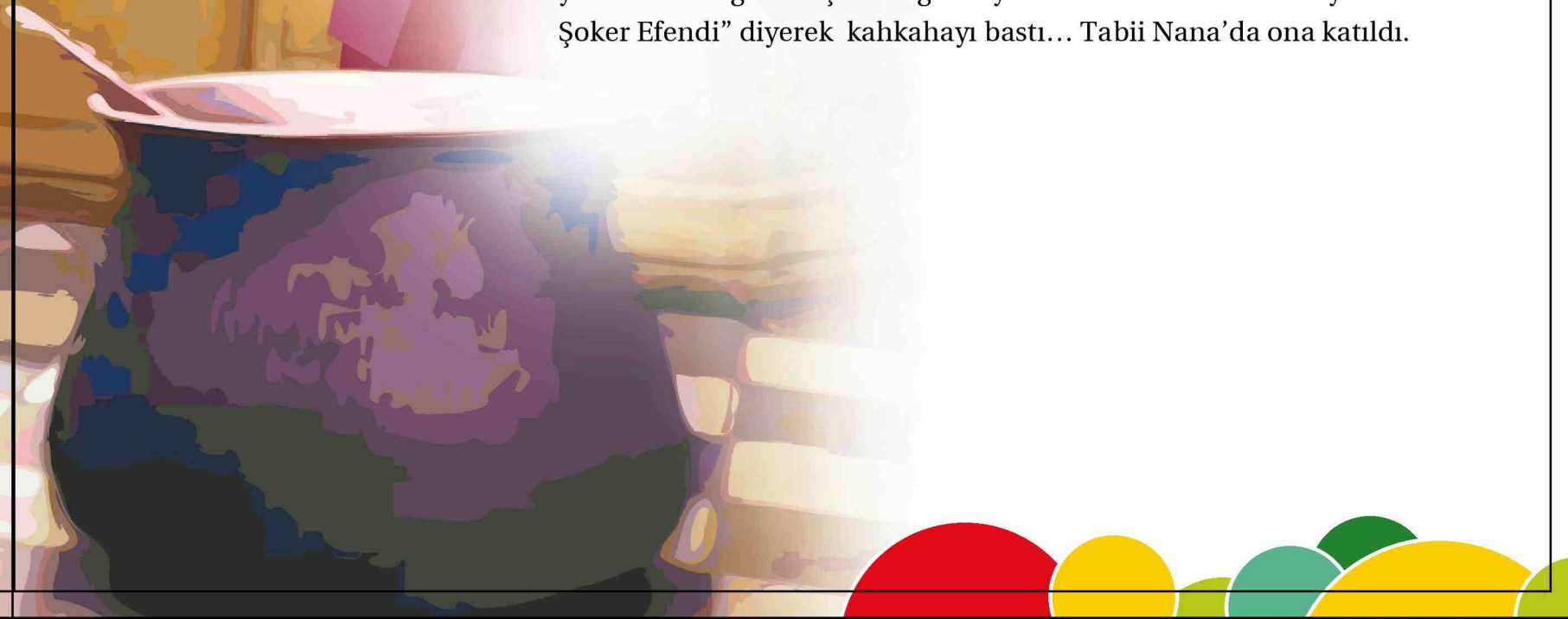
Masanın üzerinde fokurdayan iksir şişesini eline alan Şoker, zafer sarhoşluğu içinde söyleniyordu: "Sen benim dileğimi çaldın Bez Bebek... Ben 99 yıldır hep bunu hayal etmişim oysa, insan olabilmeyi. Anlıyor musun, insan olabilmeyi! Ama sen neyaptın Bez Bebek? Benim hayallerimi çaldın!"

İksirden koca bir yudum içerken, bir taraftan da "Üzgünüm Nana, üzgünüm aptal bebek ama benim bekleyecek vaktim yok. Ben değil, sonsuza kadar bir oyuncak olarak sen kalacaksın bu aptallar dünyasında" diye konuşmaktaydı kendi kendine...

Nitekim beklediği gerçekleşiyordu Şoker'in. İçinde bir şeylerin değiştiğini hissetmeye başlamıştı. Havayı kaplayan dumanlar ve duyduğu tuhaf sesler Şoker'i oldukça heyecanlandırmıştı. Ama olanlar olmuştu!

İnsan olmayı beklerken, aniden koca bir eşeğe dönüşmüştü Şoker... Bu arada Nana'yla beraber büyü odasına geri dönen Kulina, panik içinde oradan oraya koşan eşek Şoker'i görünce;

"İksiri içtin değil mi? Ama maalesef yanlış zamanda. Saat tam gece yarısını vurduğunda içilmesi gerekiyordu ve sen de bunu bilmiyordun Şoker Efendi" diyerek kahkahayı bastı... Tabii Nana'da ona katıldı.



O sırada Hulusi de “Yağmur koş, bak çok büyük bir balık yakaladım galiba” diyerek oltasını heyecanla çekmeye başlar. Oltanın ucunda Şoker’in kocaman papyonunu gören Nana ve Yağmur, kahkahalarla gülmeye başlarlar...

Nana banka oturur ve Yağmur’u kucağına alır. Şefkatle onun saçlarını okşarken, sevgi dolu sözlerle uyarır: “Yağmurcuğum, hepimizi ne kadar üzdün, farkında mısın? Hele baban üzüntüden neredeyse deliye döndü. Babanın seni ne kadar sevdiğini bilmiyor musun? Evden kaçmak çözüm değil ki...”

Hulusi “Nana doğru söylüyor. Hem ben çok üşüdüm ve çok da yoruldum..”

Yorgunluktan gözleri kapanmak üzere olan Yağmur, “Ben de çok yoruldum... Evden kaçmak çok zor bir işmiş Nana..” diyerek başını Nana’ya dayar ve yarı uykulu bir şekilde “Beni hiç bırakmayacaksın değil mi Nana?” diye sorar.

Nana “Hiç bırakmayacağım bebeğim” derken, bir anda aklına Simge’nin kendisini evden kovması gelir ve üzüntüyle mırıldanır: “Ama bunu nasıl yapacağımı ben bile bilmiyorum..”

Sokak sokak Yağmur’u aramış olan Hakan, bitkin bir şekilde eve dönmüştür.

“Polisten bir haber var mı?” diye sorar evdekilere. Olumlu bir cevap alamayınca;

“Ben tekrar çıkıyorum. Gerekirse tüm şehri arayıp bulacağım kızımı” deyip kapıyı açar. Karşısında, kucağında uyuyan Yağmur’la kapının önünde mahzun bir şekilde gülümseyen Nana’yı görünce bir anda mutluluktan deliye döner. Gözlerine inanamaz.

Nana küçük kızı babasının kollarına bırakıp gitmeye hazırlanırken, Yağmur hafifçe gözlerini aralar ve mırıldanır: “Gitme Nana...”

Tekrar uykuya dalan Yağmur’a hüznüyle gülümseyen Nana, arkasını döner ve kapıdan çıkar. O anda arkasından Hakan’ın sesi duyulur:

“Lütfen Nana, gitme, bizimle kal...”

Nana bir an duraklar ve Hakan’a bakar. Onun sevgiyle gülümseyen gözlerini görünce Simge’nin kötü sözlerini unuttur. Sevinçle eve geri döner. Nana, artık Hakan’ın onu kovmadığını, bunun Simge’nin bir oyunu olduğunu anlamıştır.



Şoker, “Vay be, ne kadar etkileyici. Eminim çok heyecanlı bir hayatı vardır” deyip Gonzo’nun resmine dokununca, kötü karakter Gonzo aniden kitabın içinden çıkıp Şoker’in karşısında beliriverdi. Elinde garip görünümlü, ışınlar saçan, kocaman bir silah tutmaktaydı.

Bu korkunç görünümlü, iriyarı asker karşısında Şoker önce korkmuştu. Ama görüntüsü titreyip silinecek gibi olunca, Gonzo mekanik bir sesle:

“Ben komutan Gonzo. Sana enerji bulmanı emrediyorum. Bana enerji bul” diye emretti Şoker’e. Şoker önce bu emri ciddiye almadı. Ancak sonra aklına bir fikir geldi. Şoker, çok etkileyici bulunduğu bu dijital kötü karakter sayesinde, Oyuncaklar Dünyası’nın kontrolünü ele geçirebilirdi. Birden kötülükle gözleri parladı ve Gonzo’ya yardım etmeye karar verdi. Ona gerekli olan enerjiyi bulacaktı...



Bu sırada yüzlerce oyuncak, Oyuncaklar Dünyası’nın bahçesinde huzur içinde oyun oynuyorlardı. Birden müthiş bir patlama oldu ve bahçenin ortasına kocaman bir ışın topu düştü. Oyuncaklar panik içinde kaçırlarken, dumanların arasından Komutan Gonzo beliriverdi.

Onu gören Şoker, kendine güvenen bir ses tonuyla: “Sayın komutan Gonzo. Enerji toplaman için sana yardım etmiştim, ben senin dostunum biliyorsun. Beraber çok güçlü olacağız” diye seslendi Gonzo’ya.

Gonzo ise, “Benim hedeflerim ve düşmanlarım vardır. Benim dostum yoktur!” dedikten sonra silahını tekrar ateşleyiverdi. Dev bir ışın topu tam yanına düşünce, Şoker korku içinde zıpladı. “Ama Gonzo, şey, sayın komutan...” diye konuşmaya çalışsa da, Gonzo mekanik sesiyle “Bul... Nişan Al... Yok et! Bul... Nişan al... Yok et!” diyerek tekrar ateş etmeye devam etti. Oyuncaklar Dünyası’ndaki büyük dönme dolap parçalanıp gürültüyle yere düşerken, Şoker, Gorfo ve tüm oyuncaklar korku içinde şatoya doğru kaçmaya başladılar.

Bu arada Şoker, dünyadaki tüm CD'cileri dolaşmış, ancak oyunu bulamamıştı. Çünkü oyun yıllar önce piyasadan çekilmişti. O halde Gonzo nereden enerji buluyordu? Oyuncaklar Dünyası'na dönen Şoker, durumu Kulina'ya anlattı.

Bunun üzerine Kulina: "Demek ki birileri hâlâ bu oyunu oynuyor. O kopyaları hemen bulmalısın Şoker. Bunun için Nana'dan yardım iste." dedi. Şoker'i tekrar dünyaya yolladı.

Komutan Gonzo'nun Oyuncaklar Dünyası'nı ele geçirdiğini Şoker'den duyan Nana şaşkınlık içinde kalmıştı. Şoker, "Ne o, Komutan Gonzo'yu tanıyor musun yoksa?" diye sordu.

Nana, "Emre'nin durmadan oynadığı savaş oyunundaki sanal komutan o" deyince, Şoker hemen "Ben Kulina'ya haber vermeye gidiyorum." dedi.

"Sen de en kısa zamanda o cd'yi ve tüm kopyalarını bulup yok etmelisin. Nana lütfen acele et. O sanal metal yığını, Oyuncaklar Dünyası'ndaki her şeyi yok ediyor..."

Sözlerini bitirir bitirmez Şoker ortadan kayboldu.



Nana hiç zaman kaybetmeden okula gitti. Emre'yi, sıkıntı içinde müdürle beraber 'yağ satarım bal satarım' oynarken bulmuştu. "Hemen Komutan Gonzo oyununun bildiğin tüm kopyalarını bana getir Emre. Çok önemli." diyerek onu tembihledi.

Neler olduğunu anlayamayan Emre, CD'leri bulmak üzere, bir bahane bulup oyundan çıktı.

Aynı anda, Kulina ise büyük bir üzüntü ve çaresizlik içinde, Gonzo'nun silahından çıkan ışın toplarıyla Oyuncaklar Dünyası'nın yok edilmesini izlemekteydi.

Emre hemen arkadaşlarını dolaştı ve bulduğu tüm CD'leri topladı. Okuldan eve yedi adet oyun CD'siyle dönen Emre, hemen Nana'yı buldu.

"Evet, işte hepsi burada. Neler oluyor Nana?"

Nana olanları anlatınca Emre şaşkınlık içinde kalmıştı. "Bütün bunları Komutan Gonzo yapmış olamaz. O bir kahraman!.."

"Hayır Emre," dedi Nana. "Kahramanlar iyi kişilerdir. Kahramanlar, kötü durumda olan kişileri kurtaranlardır. Oysa Gonzo sadece şiddet ve yıkım peşinde..."

Onları dinlemekte olan Yağmur da söze karıştı:

"Evet Emre, görmüyor musun? Oyunu oynamaya başladığından beri sen hem benim, hem de Makbuş'un kalbini kırdın. Okulda da sebepsiz yere kavga çıkardın. Gonzo kötü biri ve seni kötü etkiliyor, anla artık..."

Emre'nin kafası iyice karışmıştı.

Hemen CD'leri tek tek silmeye başladılar...